

ind paa i Øjeblikket. Jeg skal kun sige, at det falder mig mere og mere for Bystet, at Staten — den ærede Finansminister oplyser os jo om, at vi ved Reformen ville komme til en Nedgang af 1,700,000 Kr. for Statsskatterne — paa en Tid, hvor vi hver Dag tale til hinanden om, hvor smaat vi sidde i det, ville lægge en Formueskats Byrde paa Befolkningen af 2,500,000 Kr. og kun ville gøre det for at give 2,500,000 Kr. i Tilskud til Kommunerne. Det er mig umuligt at se, hvad der kan tjene til Forsvar for en saadan Finanspolitik fra Regeringens Side. (Taleren gør et lille Ophold). Jeg standsede et Øjeblik, fordi jeg fik en Fornemmelse af, at det, jeg her vilde bemærke, maaske mere hørte ind under Kommuneskatteloven end under det Lovforslag, vi nu behandle. Men de gribe dog ind i hinanden, og jeg maa derfor maaske have Lov at indskyde den Bemærkning, at selve det Beløb af 2,500,000 Kr. efter min Mening ikke vil spille den Rolle for den enkelte Kommune, som det vilde spille for Staten, hvis den, i Stedet for at miste 1,700,000 Kr., kunde bevare sin nuværende Indtægt. Jeg har derfor store Betænkeligheder ved den Side af Sagen, som jeg her kom til at nævne, nemlig en Beskatning af Statsborgerne hele Landet over i det Øjemed at fordele det indkomne Beløb mellem Landets forskellige Kommuner. Hvorledes man nu skal komme over disse Vanskeligheder, altsaa over de Vanskeligheder, der hidrøre fra, at Regeringsforslaget har indført for høje personlige Skatter og for lave faste Ejendoms-skatter, skal jeg ikke her beskæftige mig med, men jeg har fremhævet dette, fordi jeg tror, at her er et vigtigt Punkt, hvor Forandring maa gøres, hvis det skal kunne lykkes at gennemføre denne Sag.

Dette er den almindelige Bemærkning, hvortil jeg her skal indskrænke mig, og den berører jo ogsaa min Stilling til de øvrige Lovforslag.

Af Enkeltheder skal jeg for mit Vedkommende kun nævne eet Punkt, foranlediget ved en Ytring fra den ærede sidste Taler (Madsen-Mygdal). Jeg er enig med ham om, at denne Ordning af Selvangivelsespligten, som Lovforslaget nu indeholder, er rigtig for Indkomstens Vedkommende, og jeg skal ikke i Udvalget gøre Forsøg paa at rokke ved den, men lige saa bestemt vil jeg udtale over for det ærede Medlem, at det at udføre en saadan Pligt for Formueskattens Vedkommende finder jeg ganske urigtigt. Der maa vi indtil videre leve paa Frihed. En

Formueskat er en saa vanskelig Ting og en Skatteangivelse for den enkelte saa usikker, at jeg tror, man vilde handle ganske urigtigt i at begynde med i denne Lov at indføre en Pligt i saa Henseende. Hvorledes vilde det i Kjøbenhavn gaa med Indkomstskatten, hvis Folk ikke gennem en lang Aarrække var opdraget til Skatteansættelse? Og hvorledes vil det gaa med Formueskatten? Den vil ganske sikkert føre til et uretfærdigt Resultat. Dertil kommer ogsaa, at man andetsteds, saaledes i Tyskland i hvert Fald indtil for faa Aar siden, ikke ved Formueskatten har turdet indføre tvungen Selvangivelse. Hvorfor skulle vi saa gøre det nu? Endelig vil jeg tilføje, at her er et af de Punkter, hvor man med største Lethed fra de Sider, som ønske en tvungen Selvangivelse, kan sige: Det haster ikke, der er ikke Spor af Ulykke i, om vi i nogle Aar maa arbejde med en Formueskat, fastsat af de skattelignende Myndigheder uden Bistand ved Selvangivelse. Lad os om nogle Aar se, om vi trænge til en saadan. Nu straks fra Begyndelsen af at indføre den, tror jeg vil være urigtigt. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Estrup: Den højtærede Finansminister gjorde Råde for, hvorledes han er kommen til at forelægge et Forslag, som efter hans Mening er et Mæglingsforslag mellem de forskellige Anskuelser, der have gjort sig gældende i forrige Samling i de to Ting. Den højtærede Finansminister bemærkede, at han ikke havde taget til Udgangspunkt det, de to Ting havde vedtaget, men det, som var det nærmeste Punkt, hvortil man var kommen i det Fællesudvalg, der havde behandlet Sagen. Rigtigheden af dette Standpunkt skal jeg selvfølgelig ikke indlade mig paa at modsige, men jeg skal dog bemærke, at det forekommer mig, at der kan i Virkeligheden ikke godt være Tale om, at der ved det af den højtærede Finansminister forelagte Forslag er taget særligt Hensyn til det Standpunkt, Flertallet i Landstinget indtog i Fællesudvalget. Det foreliggende Forslag giver jo fuldt ud Medlemmerne fra Folketingssiden deres Forslag uforandret med de 8,400,000 Kr. og giver dem som Tillæg det Stykke Ejendomsskyld, de vare glade ved at faa. Hvad er der givet Landstinget? Absolut intet, og allermindst, naar man under Navnet Ejendomsskyld — hvilken jeg ikke skal komme nærmere ind paa her, da det ikke foreligger i Øjeblikket — byder et Forslag, som i Virkeligheden kun er et Tillæg